

Köpt 24/12 2015
på gamla Botia, Skogstun.

LINJERAT Kollegieblock

<i>Sture Sundgren.</i>

90 g

TJOCKT MILJÖVÄNLIGT PAPPER

– För Er som vill ha något extra –

Best.nr. 4206085

TRYCKSAK

Min tid på Standard och i Goodhelms
har väl präglat mig. något.

Det var något av en milstolpe när jag
började i industri, på Standard efter ett tidigare
jobb som i radioaffärer.

^{De} affärer var jag mest verksam jobbande med
rundradioapparater och på den korta tiden hos
Lagerexantz kom jag i kontakt med kom. radio.

Först på Standard, fick jag veta något om fack-
föreningar och unionsvillkor, för anställda.

Allmännyttiga föreningar fanns inte då. Man fick söka
medlemskap i någon privat kassa.

Länder-
förening

De arbeten som jag deltag i var
bland annat konstruktiva och uppbyggda av
radioändamål inom kortvågsområdet, upp till
omkring 20 MHz och effekter upp till 5 kW.

Som slutrör hade valts ^{PB3}/800. De bestod
av en plåtsockel med anslutningar för glödström
och hjälpgaller i botten och anoder i toppen.

Det var svårt att få ^{slutsteget} ströget stabilt på grund av
de långa ledningarna till anoderna. Parasit-
svängningar uppstod inom de högsta frekvensområdena.

Vi försökte "få död" på dessa genom olika åtgärder
i anodledningarna. Det var svårt att hitta någon
bra åtgärd. Några förtidsåtgärder fanns inte vid den tiden.

1945-46. När de parasitvängningarna uppstod
började rörens anoder att lysa rödt och anodströmmen steg.
Då måste vi byta strömmen för att rädda de dyra
rör.

Spelarna i denna sletstyg bestod av några vavar av grova koppartrå, minst $\frac{1}{2}$ ". Av stämningarna till rätt frekvens åstadkoms med vridkondensatorer, med keramikgeolax och stora plattavstånd. Anodspänningar var ju mer än 10 kVst. Vi hade glesröstråknivarna i tillledningarna och denna "glasrör" var en decimeter långa, minns jag.

Med hjälp av dubbliga mekaniska i en välutrustad provverkstad fick vi fram några färdiga sändare som karaktärsoddelningen vidare godkände. Det var, för jag, två till kurbrodian, som ~~var~~ godkändes av Telegrafverket och två till Polen som godkändes av en kontrollant därifrån. Med honom hade vi vissa språknöjigheter minns jag och hans radiotekniska kunskaper var inte så stora. Det var Stig Holmgvist som fick förklara för honom.

Stig och jag jobbade med denna sändare, som till sist blev leveransklar.

Andra
Nö

Jag fick dock snart nya uppgifter. Vi skulle bygga en ny, modernare sändare på 5 kW. Jag fick styrorcillatorn på min lott. För effektstegret hade Arne Sundqvist beställt ett nytt rör med anoden utformad som en kaffläns och genomblästa av luft. Alla tilldelningar blev kortare och det blev till exempel att få kretsen stabil. Vi gjorde en stor anordning som efter några prov och justeringar kunde accepteras.